

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۳/۲۵

ملک الشعراء محمد نسیم اسیر

استمداد از بارگاه الهی!

ویروس خانمانسوز و سیری ناپذیر «کرونا» که به تدریج، جهان شمول شده و هر روز انسان می بلعد، اینک سر از گریبان بیچاره و ناتوان ترین سرزمین، افغانستان برآورده تا کاری را که طالب و داعش و حامیان شان در قتل عام مردم ما، به راه انداخته اند، زود تر بسر برسانند و بقایای زنده جان را به کام مرگ بسپارد.

نظام بی نظم ما که از هیچ نگاهی توان مبارزه با این مشکل را ندارد، با منازعات بر سر جاه و مقام که خود خلق کرده اند، چگونه و از کدام طریق به حل این معضل خواهد پرداخت.

به ناچار

دست دعا به بارگاه الهی

بلند می کنیم

تا «دستی از غیب برون آید و کاری بکند»:

خدایا! وطن، دار دنیا ندارد

به جز تو مددگار اصلا ندارد

گرفتار فقر است و جنگست و کشتار

توانی به دست و سر و پا ندارد

«کرونا» که ویروس جانکاه مرگست

مدارا ندارد، مداوا ندارد

کند شهر ویران اگر سر بر آرد
غم مرگ نادار و دارا ندارد
بگیرد اگر پنجه اش دامن کس
رهائی ازو پیر و برنا ندارد

خدایا!، وطن را که دریای خونست
گریزی ازین موج دریا ندارد
سرش خورده برسنگ سخت دورنگی
خلاصی ازین رنج بیجا ندارد
به این دردش آغشته یارب نسازی

که تاب بلای «کرونا» ندارد

م. نسیم «اسیر» ۱۶ مارچ ۲۰ع، فرانکفورت

*** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و سروده های دیگری از این شاعر معزز را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "ارشیف" شان رهنمائی شوند!

استمداد از بارگاه الهی